

ശ്രീ പാർത്ഥസാരഥി രാജഗോപാലാചാരി

1927 ജൂലായ് 24 - 2014 ഡിസംബർ 20

കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന കാലഘട്ടം

“ഞാൻ ഒരു മാസ്റ്ററാണെന്ന ബോധം ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് വീണ്ടും നിങ്ങളോട് ഞാനാവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ബോധത്തിനടിമപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവനായിത്തീർന്നേനെ, ഒരു മാസ്റ്ററാകാൻ അയോഗ്യനായിരുന്നേനെ. ഞാനെന്റെ ബാബുജി മഹരാജിന്റെ ശിഷ്യനാണ്, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന സമയത്ത് നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിക്കനുസൃതമായ് ജോലി ചെയ്യുന്ന ശിഷ്യൻ.

... മാസ്റ്ററിൽ നിന്ന് എനിക്ക് സന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്; അവയിലദ്ദേഹം പറയുന്നു, “എന്നോട് കൂടിച്ചേരുവാനുള്ള സമയം നിനക്കിനിയുമായിട്ടില്ല, കാരണം നിനക്കിനിയും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ എന്റെയടുക്കൽ വരുമ്പോൾ നീ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത് സമാനതകളില്ലാതെയായിരിക്കും, എന്നിട്ട് നാം മറ്റുള്ള ലോകങ്ങളിലേക്ക് യാത്രയാകും...”. ഞാനാകട്ടെ - ആഹ്ലാദിക്കണമോ അതോ ദുഃഖിക്കണമോ എന്നെനിക്കറിയില്ല! അവസാനം എന്നൊന്നില്ല. പ്രവൃത്തികൾ അവസാനിച്ചു എന്നതിനർത്ഥം ജീവിതവും അവസാനിച്ചു എന്നാണ്, അത്(ജീവിതം) ശരീരത്തിനകത്തായാലും പുറത്തായാലും.”

വേൾഡ്-വൈഡ് ലൈവ് വെബ്കാസ്റ്റ്, 2014, ഒക്ടോബർ 26, ചെന്നൈ, ഇന്ത്യ

ബഹുമാനപ്പെട്ട കമലേഷ് ഡി പട്ടേൽ നൽകുന്ന സന്ദേശം.

നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും അനുഭവിച്ചു നടക്കുന്നതെയും അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേദനയേയും വിവരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഒരു സാത്ഥന വാക്കിനും നമ്മെ ഇതിൽ നിന്നും കരകേറ്റാനാവില്ല. നമ്മുടെ മാസ്റ്റർ ഒരഭ്യാസിയായും, പ്രിസപ്റ്ററായും, മാസ്റ്ററായും, തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും, അക്ഷിണനായി സേവിച്ചുകൊണ്ട് മിഷനിൽ അമ്പൽ കൊല്ലം തികച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഒരു യഥാർത്ഥ കർമ്മയോഗിയെ ഉദാഹരിക്കലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം എല്ലാ തലങ്ങളിലും വേദനകളും ദുരിതങ്ങളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ഒരു നിമിഷം പോലും അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാരണത്താൽ ആ സമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. നമുക്കിടയിലെ ഐക്യം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്.

ഐക്യം. നമുക്കുള്ളിലും നമ്മുടെയിടയിലും ഇല്ലാത്തത് ഐക്യമാണെന്നതൊരു ദുഃഖസത്യമാണ്. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളിനിമേലിൽ ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് ഇപ്പോഴെങ്കിലും നാം അദ്ദേഹത്തിന് വാക്കു നൽകണം. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ നല്ലതാണ്, പക്ഷെ അവ വളർന്ന് പരസ്പരം അനിഷ്ടത്തിന്റേയും വെറുപ്പിന്റേയും അളവിലേക്ക് ഉയർന്ന് വരുത്. നാമെല്ലാം തന്നെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്.

നാം പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടി യത്നിക്കരുത്. സഹജമാർഗ്ഗം നാമഹീനമായ, നിശബ്ദ സേവനമാണ്; പക്ഷെ അതൊരു പൊതുലക്ഷ്യത്തിനായുള്ള നിരന്തര പ്രയത്നമാണ്. പ്രകാശലോകത്ത് നിന്നും ബാബുജി എപ്പോഴും ആവർത്തിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മിഷൻ ഭാവിയിൽ അറിയപ്പെടാൻ പോകുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നത് ഒത്തൊരുമയുള്ളൊരു സംഘടനയായാണ്. ആ ഐക്യം നമ്മിൽ

നിന്നും തുടങ്ങണം.

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അറകളിൽ ആ ദിവ്യതയെ അന്തർലീനമാക്കുന്നത് എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്? അത് അതിലും ശ്രേഷ്ഠകരമാകുന്നത് ആ ചേതനയുടെ സാന്നിധ്യത്തിന് നമ്മുടെ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും ബാഹ്യരൂപം നൽകുമ്പോഴാണ്.

നാം അഭ്യാസികൾ, ഭക്തർ, അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ, ശിഷ്യർ, ഭാരവാഹികൾ, വളർന്നിരുന്നവർ എന്ന നിലയ്ക്കും അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റേയും കൃപയുടേയും വാഹകരെന്ന നിലയ്ക്കും, ഒരു നവയുഗത്തിനെ സ്വപ്നം കാണുന്നവരെന്ന നിലയ്ക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹവും ശ്രദ്ധയും അനുഭവിക്കാൻ അനുഗ്രഹീതരായവരെന്ന നിലയ്ക്കും, നമുക്കൊരു പ്രതിബദ്ധതയുണ്ട്. നാമെല്ലാം ഒരുമിച്ച് നിന്ന് വളരുന്നത് കാണുകയെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നു. ആ പ്രയാണത്തിൽ നമ്മെ തന്നെ സമുലമായി മാറ്റി, തദാദാ നമ്മുടെ ഗുരു പരമ്പരയെ നമ്മുടെ ഭാവിയെ മാറ്റാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ മാസ്റ്ററോട്, നാം അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷവാനാക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യത്തിന്റെ പൂർത്തിയായി ഹൃദയപൂർവ്വം യത്നിക്കുമെന്നും പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാം.

നാം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട അഭ്യാസികളാകുമെന്നും, മെച്ചപ്പെട്ട ഭക്തരാകുമെന്നും മെച്ചപ്പെട്ട പ്രണയിതാക്കളാകുമെന്നും, മെച്ചപ്പെട്ട ശിഷ്യരാകുമെന്നും, മെച്ചപ്പെട്ട വളർന്നിരുന്നവരാകുമെന്നും മൊക്കെയുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യം അദ്ദേഹത്തിനുള്ളൊരു എളിയ ഗുരുദക്ഷിണയായി നമുക്കെടുക്കാം.

ഭാവിയിലേയ്ക്ക് നോക്കുമ്പോൾ

വേദന നിറഞ്ഞ രോഗങ്ങൾക്ക് വിരാമമിട്ട് 2014 ഡിസംബർ 20ആം തീയതി മാസ്റ്റർ യാത്രയായ വിവരമറിഞ്ഞ് ഞാൻ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു. അവിടുത്തെ പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തങ്ങിനിന്ന മുകുത എത്തിയപ്പോഴെ എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ആദ്യമവിടെ എത്തിയിരുന്ന അഭ്യാസികളിൽ മാസ്റ്റർ ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊണ്ടതിന്റെ ശാന്തതയും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്ത രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നുമായി ഇരുപത്തയ്യായിരത്തോളം അഭ്യാസികൾ മാസ്റ്ററുടെ കിടപ്പുമുറിയിൽ പുറത്തുള്ള ഹാളിൽ കിടത്തിയിരുന്ന മാസ്റ്ററുടെ ഭൗതിക ശരീരം അവസാനമായി ഒരു നോക്കു കാണുവാനായി എത്തിയിരുന്നു. നിശ്ശബ്ദമായി അതിനരികിലൂടെ നിറകണ്ണുകളോടെ നീങ്ങിയ അഭ്യാസികൾക്ക് മാസ്റ്റർ സമാധിയാവുന്നതിനു മുൻപ് നിർദ്ദേശിച്ച ആദിശങ്കരന്റെ ഗുരുപാദുകസ്തോത്രം ശ്രവിക്കാമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഗുരുപാദുകസ്തോത്രത്തിലെ ആദ്യ വരികൾ ഇപ്രകാരമാണ്.

തികഞ്ഞ ഗുരുഭക്തിയാകുന്ന തോണിയാണ് അനന്തമായ ഈ സംസാരസാഗരം എനിക്ക് മറികടക്കാൻ തുണയായത്
വിലയേറിയ ത്യാഗങ്ങളിലേയ്ക്കെന്നെ നയിച്ച അങ്ങയുടെ തൃപ്പാദങ്ങളിലെൻ പ്രണാമം

ഡിസംബർ 22നു ഉച്ചയോടെ മാസ്റ്ററുടെ ഭൗതിക ശരീരം ബസന്തനഗർ ശ്മശാനത്തിലെ തീജാലകളിൽ മറഞ്ഞു. അതോടെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ശൂന്യത നിറച്ചുകൊണ്ട് മഹത്തായ മാസ്റ്ററുടെ ജീവിത യാത്രയ്ക്ക് വിരാമമായി.

അദ്ദേഹം നമുക്കെകിയ പാഠങ്ങൾ

ദൈവിക ചിന്തയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് ഉന്നത നിലയിലേക്കുയരുക, ആത്മീയപുരോഗതിയ്ക്കായി വിലപിടിച്ച സമയം കൃത്യമായി വിനിയോഗിക്കുക, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ നശ്വരത മനസ്സിലാക്കുക തുടങ്ങിയ ഒരുപാടു പാഠങ്ങൾ നമുക്ക് പകർന്നു തന്നുകൊണ്ടാണു മാസ്റ്റർ ഈ ലോകത്തു നിന്നും

യാത്രയായത്. പ്രതീക്ഷകളേയും കൂടാതെ ജീവിതം മുൻപോട്ടു കൊണ്ടുപോവണമെന്നും മാസ്റ്റർ പഠിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെയെല്ലാം പ്രതീകമായി മാറിയതുകൊണ്ടു തന്നെ അദ്ദേഹം നമ്മുടെയെല്ലാം മാതൃകയും ലക്ഷ്യവുമായി മാറി.

മാസ്റ്ററുടെ വേർപാട് തീർച്ചയായും അഭ്യാസികളിൽ തീവ്രദുഃഖമുളവാക്കുന്നതും അവരുടെ ആന്തരികലോകത്ത് വലിയ ശൂന്യത സൃഷ്ടിക്കുകാനിടവരുത്തുന്നതുമായ ഒന്നാണ്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു വർഷമായി നമ്മുടെ മാസ്റ്ററായി തുടർന്ന ചാരിജി മഹാരാജ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിടവാങ്ങൽ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പാകപ്പെടുത്തിയതായി തോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷത്തിനിടെ ശാരീരികമായി അനുഭവിക്കാവുന്നതിന്റെ പാരമ്യതയിലെത്തി, പല തവണ ഈ ശരീരമുപേക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ വക്കിലെത്തി തിരിച്ച് ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി വന്ന് തന്റെ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതനാവുകയായിരുന്നു. “ഞാൻ വാതിൽക്കലെത്തിയെങ്കിലും അതു തുറക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്റെ ജോലികളിനിയും തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ തിരിച്ചു പോകാൻ പറഞ്ഞു” എന്ന് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. “ഒരു പിൻഗാമിയെ നിശ്ചയിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം എനിക്ക് പോവാനാവില്ല. അദ്ദേഹം തയ്യാറാവുന്ന സമയത്തു മാത്രമേ എനിക്ക് പോവാനാവൂ” എന്നദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ കോട്ടേജിന്റെ വരാന്തയിലിരിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞു.

വേദനയും കഷ്ടപ്പാടുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതിയിലേക്കുള്ള പടവുകൾ

കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തിനിടെ കാൻസർ രോഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കായബലത്തെ ക്ഷയിപ്പിച്ചെങ്കിലും മാസ്റ്റർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം തുടർന്നു. പിന്നീട് ഇടയ്ക്കിടെയുണ്ടായ വേദനയും പനിയും അണുബാധയും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിലുണ്ടായ കുറവും അദ്ദേഹത്തെ ശയ്യാവലംബിയാക്കി. എങ്കിലും തനിക്കു വേണ്ടി ക്ഷമാപൂർവ്വം പുറത്തു കാത്തിരിക്കുന്ന അഭ്യാസികളെ കാണുവാൻ അദ്ദേഹം വീൽചെയറിലെത്തി. ഈയവസരത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നർമ്മബോധം നശിച്ചിരുന്നില്ല. ദീർഘകാലത്തെ കിടപ്പിനു ശേഷം വീൽചെയറിലേക്ക് മാറ്റം കിട്ടിയപ്പോൾ “ഞാനിപ്പോൾ ചെയർമാനായി!” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം സഹോദരൻ കമലേഷ് പട്ടേലിനോടു പറഞ്ഞത്.

പ്രായാധിക്യത്തെ തെല്ലും കൂസാതെ അഭ്യാസികളിൽ പ്രതീക്ഷയും വിശ്വാസവും നിറയ്ക്കുന്ന, ജീവിതത്തിലെ ദുർഘട സന്ദർഭങ്ങളെ നേരിടാൻ ശക്തി പകരുന്ന ഒരു ചൈതന്യമാണ് മാസ്റ്റർ. മഹത്വത്തിന്റെ പാരമ്യതയിലെത്താനുള്ള പടവുകളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് വേദന. താനനുഭവിക്കുന്ന വേദനയാണ് അഭ്യാസികളുടെ സ്നേഹത്തെ തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധത്തോടെയുള്ള അവസാന നാളുകളിൽ, കൂടിക്കൂടി വരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദനകളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ആകാംക്ഷ മാസ്റ്ററോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഞങ്ങളും കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു “അതു ശരിയല്ല. കുട്ടികൾ ചിലപ്പോഴേ കഷ്ടപ്പെടുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ മാതാപിതാക്കൾ എപ്പോഴും കഷ്ടപ്പെടുന്നു.”

ഈയിടെ മാസ്റ്റർ കിടപ്പിലായ സമയത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ ഒരു സഹോദരൻ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കമ്പനിയിലെ പങ്കാളിയാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങയുടെ പങ്കാളിയാവാൻ കഴിയു പക്ഷെ അങ്ങയുടെ വേദനയുടെ പങ്കുപറ്റാൻ കഴിയില്ല.” മാസ്റ്റർ പറഞ്ഞു, “ അത് സാധ്യമല്ല. ബാബുജി ‘വിസ്പേർസിൽ’

പറയുന്ന പോലെ “അതെല്ലാം ഇങ്ങനെയേ നടക്കൂ.” ഒരു ശരാശരി മനുഷ്യനെക്കാളും അദ്ദേഹം കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “അത് ശരിയാണ്. ഞാൻ കൂട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങിയതാണ്”

മാസ്റ്ററുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ വലിയൊരു ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 2014 ഡിസംബർ 10 ലെ വിസ്പേർസ് സന്ദേശത്തിൽ ബാബുജി മഹാരാജ് പറയുന്നത് ചാരിജിയുടെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ അവസാനത്തെ പടി മനുഷ്യപരിണാമത്തിന്റെ ഉത്തുംഗനില കൈവരിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നാണ്.

1985നോടടുത്ത് മാസ്റ്റർ എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. നാഡിശാസ്ത്രപ്രകാരം (താളിയോലയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രവചനങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം) അദ്ദേഹം, മനുഷ്യൻ ഇതുവരെ ആർജ്ജിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആത്മീയ ഉന്നതിയിലെത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മാസ്റ്ററുടെ ആശ്വാസം നൽകുന്ന സന്ദേശം

അദ്ദേഹം കടന്നുപോയി 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അതായത് 2014 ഡിസംബർ 21നു, എല്ലാ ദുരിതങ്ങളും അവസാനിച്ചതായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സന്ദേശം മാസ്റ്റർ പ്രകാശലോകത്തുനിന്ന് അയച്ചു. മണപ്പാക്കത്തുള്ള ബാബുജി മെമ്മോറിയൽ ആശ്രമത്തിലേക്ക് കുതിച്ചെത്തിയ ആയിരക്കണക്കിനു അഭ്യാസികളിൽ ചിലരോട് സംസാരിച്ചതിൽ നിന്ന് മാസ്റ്ററുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അവസാനിച്ചതിൽ അവർക്കും ആശ്വാസമുണ്ടെന്ന് തോന്നി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട് കണ്ണീരണിയിക്കുന്നതാണെങ്കിലും അവർക്കതിൽ പരിഭവമില്ല. ദീർഘവും കഠിനവുമായ തന്റെ രോഗാവസ്ഥയിലൂടെ മാസ്റ്റർ അവരിൽ വളർത്തിയെടുത്തത് സ്വീകരണ മനോഭാവമായിരുന്നു.

മാസ്റ്റർ അവശേഷിപ്പിച്ചത് ശിക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ചട്ടക്കൂടാണ്. അദ്ദേഹം കാർക്കശ്യപൂർവ്വവും നിരന്തരവും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാണു നാം പിന്തുടരേണ്ട സഹജമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി, സ്വഭാവ രൂപീകരണം, എല്ലാവരോടും സ്നേഹവും സൗഹാർദ്ദവും, അഭ്യാസികൾക്കിടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഭാരവാഹികൾക്കിടയിൽ ലുണ്ടാവേണ്ട ധാരണയും സാഹോദര്യവും തുടങ്ങിയവ. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളം എന്ന നിലക്ക് ഈ വെല്ലുവിളികൾ നാം സ്വീകരിക്കുകയും അതിന്മേൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി

“ഭാവിയിലെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നോക്കിക്കാണൂ”, എന്ന അതേ സന്ദേശത്തിൽ മാസ്റ്റർ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. അഭ്യാസികൾ അനാഥരാവില്ല. നമ്മെ ഈ ജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുപോകാനും മഹാഗുരുക്കൾ വിരാജിക്കുന്ന ലോകത്ത് നമ്മെ എത്തിക്കാനും തന്റെ പ്രതിനിധിയെ ശക്തികൊടുത്ത് മാസ്റ്റർ പ്രാപ്തനാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

1980കളിൽ, ബാബുജി മഹാരാജിന്റെ പ്രതിനിധിയായപ്പോൾ മാസ്റ്റർ അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രയാസങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സാക്ഷിയാണ്. ഞങ്ങൾ മാസ്റ്ററെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ മാസ്റ്ററിന്റെ പേരോ, രൂപമോ, ഗുണങ്ങളോ അല്ല എന്നാൽ അതിന്റെ പിന്നിലെ സത്തയെയാണെന്ന് മാസ്റ്റർ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 1988ൽ ഷാജഹാൻപുരിലെ ബസന്ത് പഞ്ചമി ആഘോഷവേളയിൽ സംശയാലുക്കളുടെയും എതിരാളികളുടെയും ശക്തിയാൽ ചുറ്റിവരിയപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു, “ബാബുജി മഹാരാജിനെ നിങ്ങൾ ആശ്രമത്തിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധിയിൽ അന്വേഷിക്കരുത്, മറിച്ച് അദ്ദേഹം ജീവനോടെ സമാധിയിലിരിക്കുന്ന വ്യക്തിയിൽ അന്വേഷിക്കുക.”

ഇതാണ് അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിലുടനീളം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത് - മാസ്റ്റർ മരിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അനശ്വരനാണ്, നമ്മുടെ കൂടെ ജീവിക്കുന്ന മാസ്റ്ററുടെ രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാവും.

- എ.പി. ദുരൈ

ശ്രദ്ധാഞ്ജലി

ശ്രീ പാർത്ഥസാരഥി രാജഗോപാലാചാരി ചെന്നൈക്കടുത്തുള്ള വയലൂരിൽ 1927 ജൂലായ് 24-ാം തീയതി ജനിച്ചു. നാലു കുട്ടികളിൽ മുതിർന്നവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിഞ്ചുപ്രായത്തിൽ, അഞ്ചു വയസ്സിൽ, തന്നെ അമ്മയെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരനായ അച്ഛൻ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ സ്നേഹത്തോടെ ലാളിച്ചു വളർത്തി. അദ്ദേഹം കുട്ടികൾക്ക് കല, കായികം എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി മൂല്യാധിഷ്ഠിത ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവശങ്ങൾ എന്നിവയിൽ സമഗ്രവിദ്യാഭ്യാസം പ്രദാനം ചെയ്തു.

പാർത്ഥസാരഥി പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയുടെ അഭാവത്തെ ധീരതയോടെ നേരിടുകയും, ഒരു സവിശേഷതയുള്ള വ്യക്തിയായി വളർന്നുവരികയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ബനാറസ് ഹിന്ദു യൂനിവേർസിറ്റിയിൽനിന്നും ബാച്ചിലർ ഓഫ് സയൻസ് ബിരുദം നേടി, സംഗീതം പഠിച്ചു. മാത്രമല്ല, വായനയിൽ അതിയായ താല്പര്യം വളർത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ആധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ അഞ്ചാം വയസ്സുമുതൽ അതീവ താല്പര്യം കാണിച്ചു, മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുമതം, ഹിന്ദുമതം, മറ്റു മതങ്ങൾ, യോഗ, മറ്റു ഗുപ്തവിദ്യകൾ എന്നിവയിലൊക്കെ 25-ാം വയസ്സിൽതന്നെ ഒരു സുദൃഢമായ അസ്തിവാരം ഉണ്ടാക്കി.

1955ൽ അദ്ദേഹം ശ്രീമതി സുലോചനയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അവർക്ക് രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മകൻ കൃഷ്ണ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു. ചെന്നൈയിലെ അൽവാർപെട്ടിൽ അവരുടെ വീടായ “ഗായത്രി”യിൽ സുലോചന, കൃഷ്ണ, മരുമകൾ പ്രിയ, കൊച്ചുമക്കൾ ഭാർഗവ് മാധുരി എന്നിവർക്കൊപ്പം സ്നേഹമുള്ള ഒരു കുടുംബമായി താമസിച്ചിരുന്നു. പാർത്ഥസാരഥി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ മുഖ്യസമയവും, അതായത് 1955 മുതൽ 1985 വരെ ടി.ടി.കെ. ഗ്രൂപ്പ് കമ്പനികളിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഡയറക്ടർ സ്ഥാനത്തേക്ക് വരെ ഉയർന്ന് വന്നു.

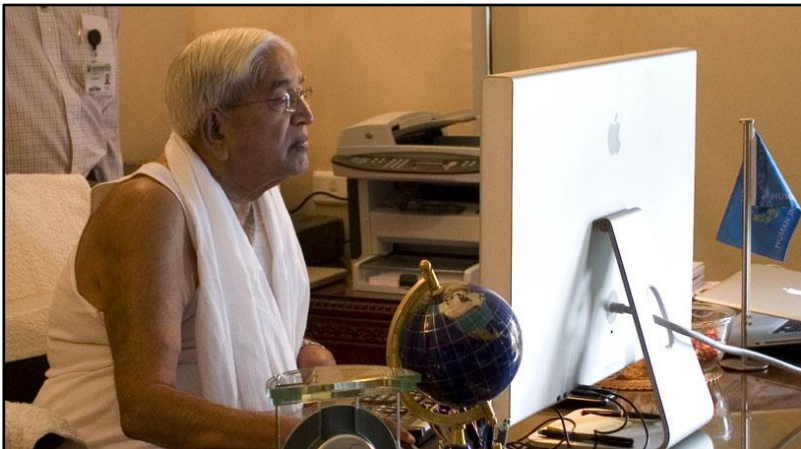
1964ൽ പാർത്ഥസാരഥി സഹജമാർഗ്ഗ ആധ്യാത്മിക സാധന പരിചയപ്പെടുകയും ബാബുജി എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം അറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു, ഷാജഹാൻപൂരിലെ ശ്രീ രാ. ചന്ദ്രജി മഹാരാജിനെ കണ്ടുമുട്ടുകയും ചെയ്തു. ബാബുജിയുടെ സ്നേഹനിർഭരമായ മാർഗ്ഗോപദേശത്തിലൂടെ പാർത്ഥസാരഥിയുടെ ആധ്യാത്മിക അന്വേഷണത്തിന് ഒരു

വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യമുണ്ടായി. ആധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യത്തോടുകൂടി ഗവേഷണം നടത്തുന്നതു കൂടാതെ, അദ്ദേഹം ബാബുജിയുമായി ഒരു നിസ്സാർത്ഥമായ സ്നേഹവും വളർത്തിയെടുത്തു. അങ്ങിനെ ഒരു ഉത്തമശിഷ്യനാകുകയും, പൂർവദേശങ്ങളുടെ ഹൃദയവും പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളുടെ മനസ്സുമുള്ള വ്യക്തി എന്ന ബാബുജിയുടെ വിശേഷണത്തിനർഹനാവുകയും ചെയ്തു. സഹജമാർഗ്ഗ രാജയോഗയിൽ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് അത് പകർന്ന് നൽകുവാൻ ബാബുജിയെ അദ്ദേഹം അക്ഷീണം സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹം ബാബുജിയുമായി ഭാരതത്തിലും വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലും പര്യടനം നടത്തുകയും ശ്രീ രാ.ചന്ദ്ര മിഷന്റെ എല്ലാ പരിപാടികളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

1970മുതൽ 1982വരെ അദ്ദേഹം മിഷന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1974ൽ ബാബുജി അദ്ദേഹത്തെ സ്വന്തം ആധ്യാത്മിക അവകാശിയായും പിന്നീട് സ്വന്തം കാലശേഷം ശ്രീ രാ. ചന്ദ്ര മിഷന്റെ പ്രസിഡൻറായും നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തു. ബാബുജി 1983ൽ മഹാസമാധി പ്രാപിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധ്യാത്മിക സമ്പത്ത് പാർത്ഥസാരഥിക്ക് ഇഷ്ടദാനം നൽകുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം പാർത്ഥസാരഥി സഹജമാർഗ്ഗ പദ്ധതിയുടെ ഗുരുപരമ്പരയിലെ മൂന്നാമത്തെ ആധ്യാത്മിക മാസ്റ്ററായി. അപ്പോഴേക്കും മിഷൻ അതിന്റെ സാന്നിധ്യം ഭാരതത്തിലും വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലും അറിയിച്ചിരുന്നു.

1983 മുതൽ കഴിഞ്ഞ മൂപ്പത്തൊന്നു വർഷങ്ങളായി ചാരിജി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവിന്റെ പാതയിൽ ആധ്യാത്മിക കാഷ്ചികൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കുകയും മിഷനെ വളർത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ഇന്ന് നൂറ്റിപ്പത്തോളം രാജ്യങ്ങളിലുള്ള രണ്ടു ലക്ഷത്തോളമുള്ള സഹജമാർഗ്ഗ പരിശീലിക്കുന്ന ജനസമൂഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകർഷകവും അതിഗംഭീരവുമായ വ്യക്തിത്വം, സാധീനശക്തിയുള്ള ലാളിത്യം, വിശാലമായ പാണ്ഡിത്യം, പരിശുദ്ധത, ശ്രദ്ധ, പരിപൂർണ്ണമായ മനുഷ്യത്വം മുതലായവ ലോകം മുഴുവനുമുള്ള ശിഷ്യരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ എത്തിച്ചു.

വൈവിധ്യമാർന്ന മേഖലകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന നൈപുണ്യം പ്രകടമായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിലൂടെയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തുറകളിലുള്ള ആത്മീയാന്വേഷകർ സാദാവികമായും അദ്ദേഹത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഉപനിഷദ് കാലഘട്ടത്തെ അദ്ദേഹം ആധുനിക ലോകത്ത് പുനഃസൃഷ്ടിച്ചു. നിലയ്ക്കാത്ത നിസാർത്ഥ സേവനത്തിലൂടെ, അചഞ്ചലമായ ശ്രദ്ധയിലൂടെ, ഗുരുവിനോടുള്ള സമർപ്പണത്തിലൂടെ, ഏത് ജോലിയും ഏറ്റെടുത്ത് ചെയ്യുതീർക്കുവാൻ ഉള്ള അക്ഷയമായ കരുത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം നൽകിയ ആത്മീയ സംഭാവനകൾ തീർച്ചയായും യുഗങ്ങളോളമുള്ള ചരിത്രത്തിൽ സമാനതകളില്ലാത്തതാണ്. പ്രപഞ്ചത്തോളം വിശാലമെങ്കിലും പ്രകടമാവുമ്പോൾ മാനുഷിക ഭാവം കൈവരുന്ന അളവു സന്ദേഹത്താൽ അദ്ദേഹം എണ്ണമറ്റ ആത്മീയാന്വേഷികളുടെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥമേകുകയും ശ്രദ്ധയോടെ അവർക്ക് ഉന്നതമായ ജീവിതത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തു. സമഗ്രവും സമ്പൂർണ്ണവും സംതുലിതവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം എക്കാലത്തും മാനവരാശിക്ക് പ്രചോദനമേകും.

മിഷനിലെ അൻപത് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം 2014 ഡിസംബർ 20-ന് ഉണ്ടായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരോധത്തോടെ നാം ഒരു യുഗാന്ത്യത്തിലെത്തി നിൽക്കുന്നു. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ച് ഊന്നിപ്പറയാറുള്ളതുപോലെ ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധം ശാശ്വതമത്രേ. അതിനു മങ്ങലേൽപ്പിക്കാൻ കാലത്തിനു കഴിയില്ല, ഈ ജീവിതത്തിന്റെ നശാരതകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്താനും വയ്യ. അദ്ദേഹവുമായുള്ള ഈ ശാശ്വതബന്ധത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച് ഈലോകത്ത് നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് കണ്ണീരോടെ വിടപറയാം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേഹത്താൽ സാഹോദര്യം കൈവരിച്ചു, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള എണ്ണമറ്റ ആത്മീയാന്വേഷികൾ, ശ്രീ രാം

ചന്ദ്ര മിഷൻ, സഹജ്മാർഗ് സ്പിരിച്ചൽ ഫൗണ്ടേഷൻ എന്നീ സംഘടനകൾ, ആത്മീയതയുടെ പ്രകാശ സ്രോതസ്സുകളായി നിലകൊള്ളുന്ന 120ൽ പരം ആശ്രമങ്ങൾ, ആത്മീയ സാധനാകേന്ദ്രങ്ങൾ, മാനവസമൂഹത്തിന് സ്മായിയായ മാതൃകയായി ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതം നയിച്ച ബാബുജിയുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായതും ആത്മീയോർജ്ജം തുളുമ്പുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതുമായ, നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാലയം, എല്ലാറ്റിനുമുപരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനശ്വര സന്ദേഹം തുടർന്നും സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന ആത്മീയ പിൻഗാമി ശ്രീ കമലേഷ്.ഡി.പട്ടേൽ ഇവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് അദ്ദേഹം നമുക്കായി കനിഞ്ഞേകിയ അനന്തമായ പൈതൃക സമ്പത്ത്. സഹജമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുവൻ സന്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയും സന്ദേഹമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഇഹലോകവാസത്തിനുശേഷം ആ സന്ദേഹം ഇവിടെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി.

മകൻ കൃഷ്ണ, മരുമകൾ പ്രിയ, കൊച്ചുമക്കൾ ഭാർഗ്ഗവ്യം, മാധുരിയും, ആത്മീയ പിൻഗാമി കമലേഷ്.ഡി.പട്ടേൽ എന്നിവരാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ.

സന്ദേഹത്തോടും, കൃതജ്ഞതയോടും, ആരാധനയോടും കൂടെ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യപാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നു. ഉള്ളിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും, അദ്ദേഹം നൽകിയ പ്രചോദനവും ദിവ്യഗുഹത്തിൽ വസിക്കുന്ന അങ്ങയിലേക്ക് മടങ്ങിവരാൻ മാർഗ്ഗദർശനമരുളുന്ന ദീപമായി തുടരണമേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓം ശാന്തി ശാന്തി ശാന്തി.

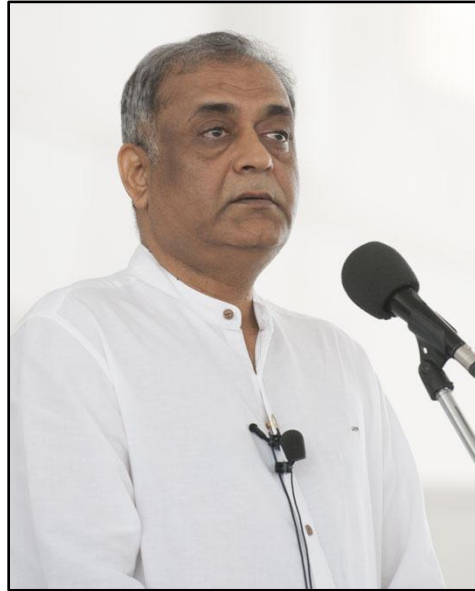

മണപ്പാക്കത്ത്

നമ്മുടെ പ്രിയ മാസ്റ്ററുടെ മഹാസമാധി വാർത്ത ലോകത്ത് എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആദ്യത്തെ ഞെട്ടലിൽ നിന്നും അഭ്യാസികൾ മുക്തരാകുകയും അവരുടെ നില നിൽപ്പിന്റെ മുഖ്യധാരയായിരുന്ന ആളിന് അന്ത്യോപചാരം അർപ്പിക്കുന്നതിനായി മണപ്പാക്കത്ത് അണിനിരക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒഴുകിയെത്തിയ ആയിരക്കണക്കിന് അഭ്യാസികൾ ആശ്രമത്തിൽ കോട്ടേജിന് മുമ്പിൽ വരിവരിയായി നിശ്ശബ്ദമായി നിന്നു. അവരുടെ അച്ഛനും, മുത്തച്ഛനും, സഹോദരനും, സുഹൃത്തും അതിനെല്ലാമുപരി തേങ്ങുന്ന ഹൃദയവുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ഹൃദയത്തിൽ മുട്ടിയവരുടെ ഗുരുവുമായ അവരുടെ പ്രിയ മാസ്റ്ററുടെ ഭൗതിക ശരീരം ഒരു നോക്കു കാണുന്നതിനായി എത്തിച്ചേരുകയായിരുന്നു. അർപ്പണമനസ്കരായ സന്നദ്ധസേവകർ വെള്ളവും പഴങ്ങളും നൽകി ആശ്രമത്തിലെത്തിയ എല്ലാവരെയും സ്നേഹത്തോടെയും ശ്രദ്ധയോടെയും പരിചരിച്ചു.

അഭ്യാസികൾ കോട്ടേജിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരെ വാത്സല്യമുറുന്ന സ്വരത്തോടെ എതിരേൽക്കാറുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ പ്രിയ മാസ്റ്ററുടെ പ്രൗഢരൂപം ചേതനയറ്റ് പ്രിയപ്പെട്ടവരാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് കിടക്കുന്നതു കണ്ടവരുടെ മിഴികൾ നിറയുകയും ഹൃദയം ദുഃഖത്തിന്റെ ആഴക്കടലിൽ മുങ്ങുകയും ചെയ്തു. നമ്മെ ഈ കൈകളും വിടർത്തി സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്ന, പലതലത്തിലും സഹായിച്ചിരുന്ന, ലാളിച്ചിരുന്ന, അനുഗ്രഹം കോരിച്ചൊരിഞ്ഞിരുന്ന, നമ്മുടെ ഹൃദയം ആനന്ദം കൊണ്ട് നിറച്ചിരുന്ന, ഉർജ്ജിത പ്രഭാവവും മമതയും നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ പ്രിയ മാസ്റ്ററെ ഇനി കാണുകയില്ല എന്ന ചിന്ത ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു.

ആശ്രമത്തിലെ അന്തരീക്ഷം പ്രശാന്തവും സ്വച്ഛരവുമായിരുന്നു. സന്താപം നിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളെ തൈലം പുരട്ടി ആശ്വസിപ്പിക്കാനെന്നവണ്ണം പ്രകൃതി തണുത്ത വർഷം പൊഴിച്ചു. വൈകീട്ട് 5 മണിക്ക് മെഡിറ്റേഷൻ ഹാളിൽ വെച്ച് കമലേഷ് ഭായ് നൽകിയ സിറ്റിംഗ് വേദനിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ശാന്തിയും സമാധാനവും പ്രദാനം ചെയ്തു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ സത്സംഗത്തിനുശേഷം മാസ്റ്ററുടെ പ്രകാശലോകത്തുനിന്നും ലഭിച്ച സന്ദേശം മെഡിറ്റേഷൻ ഹാളിൽ വായിച്ചു. ദിവ്യാനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞു നമ്മുടെ ദുഃഖം അകറ്റിയ, ഭൗതിക യാതനകളിൽനിന്നും മുക്തനായ മാസ്റ്ററുടെ അനശ്വര സാന്നിധ്യം എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈ സന്ദേശം എല്ലാവരുടേയും ദുഃഖം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത് ഹൃദയത്തിൽ ശാന്തി, ശക്തി, സ്നേഹം, കൃതജ്ഞത എന്നിവ നിറച്ച്, ഉറച്ച തീരുമാനത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ശിക്ഷണം പിന്തുടർന്ന് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന് മാസ്റ്ററുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി എല്ലാവരെയും സഹായിച്ചു.

SRCM വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ രണ്ടു മീറ്റിംഗ് ഡിസംബർ 22ന് നടന്നു. കമലേഷ് ഡി. പട്ടേലിനെ പിൻഗാമിയായും മിഷന്റെ പ്രസിഡൻറായും അംഗീകരിച്ചു.

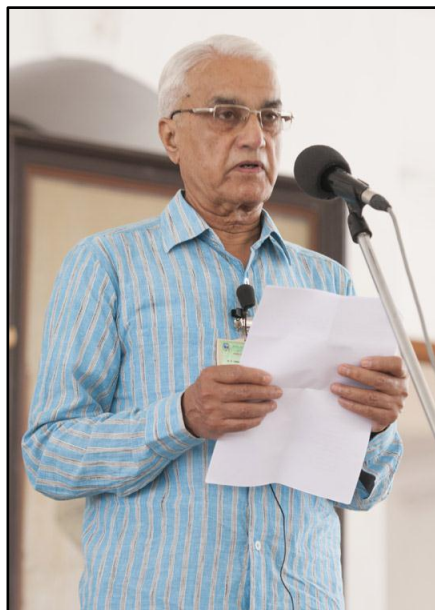
ഡിസംബർ 23ന് രാവിലെ മിഷൻ സെക്രട്ടറി സഹോദരൻ യു.എസ്. ബാജ്പേയ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനങ്ങൾ വായിച്ചു. അതിനുശേഷം കമലേഷ് ഭായ് എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിക്കുന്നതിനും

മിഷന്റെ നന്മക്കായി ഐക്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമായി സന്ദേശം നൽകി.

പ്രകാശലോകത്തുനിന്നും ലഭിച്ച സന്ദേശം ദുഃഖാർദ്രമായ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും എല്ലാം നല്ലതായിരുന്നെന്നുവെന്ന അറിവ് എല്ലാവരിലും സമാധാനം നിറക്കുകയും ചെയ്തു.

മാസ്റ്റർ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ജീവിക്കും. പരിപൂർണ്ണതയുടെ ഔന്നത്യത്തിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാസ്റ്റർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളിലൂടെ ജീവിക്കും. സ്വന്തം ആത്മാവ് ചൊരിയുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെയും വീഡിയോകളിലൂടെയും മാസ്റ്റർ ജീവിക്കും. മിഷനുവേണ്ടി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന എല്ലാ അഭ്യാസികളുടേയും ഭവനങ്ങളിൽ മാസ്റ്റർ ജീവിക്കും. നമുക്കു വേണ്ടി, ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്കായി കേഴുന്ന ഹൃദയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, വരാൻ പോകുന്ന കാലത്തേക്കുകൂടി ശക്തി ആവാഹിച്ച് പടുത്തുയർത്തിയ ആശ്രമങ്ങളിലൂടെ മാസ്റ്റർ ജീവിക്കും.

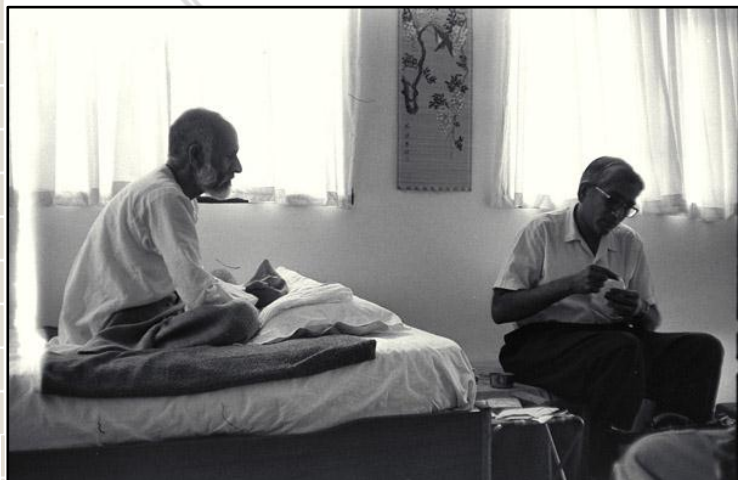
ഈ ഭൂലോകത്ത് വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന എല്ലാ ആദ്ധ്യാത്മിക

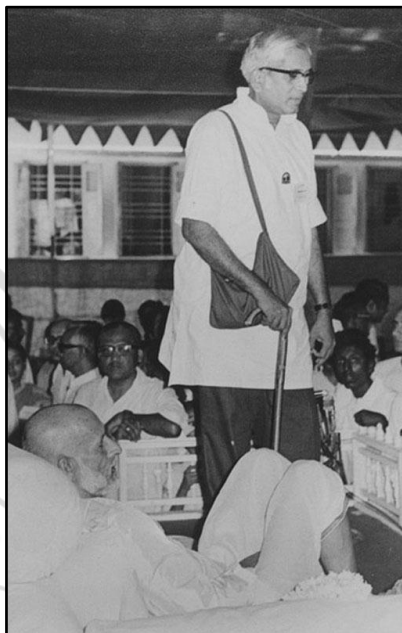
കാംക്ഷികളുടെയും സർവ്വവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്കും എല്ലാ പരിരക്ഷയും കാലേക്കൂട്ടി ഉറപ്പു നൽകി, മഹാത്മാരായ ഗുരുക്കന്മാർ ആവശ്യമായ കഴിവുകൾ വർദ്ധിച്ച്, നമ്മുടെ മിഷനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യാസികളെയും - കമലേഷ് ഭായിയെ- നമ്മുടെ പ്രിയ മാസ്റ്റർ ഏൽപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഒട്ടും തന്നെ നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല.

നമ്മുടെ മാസ്റ്ററുടെ മിഷനിലെ അൻപതു വർഷങ്ങളിലൂടെ ഒരു ഫോട്ടോ യാത്ര ...

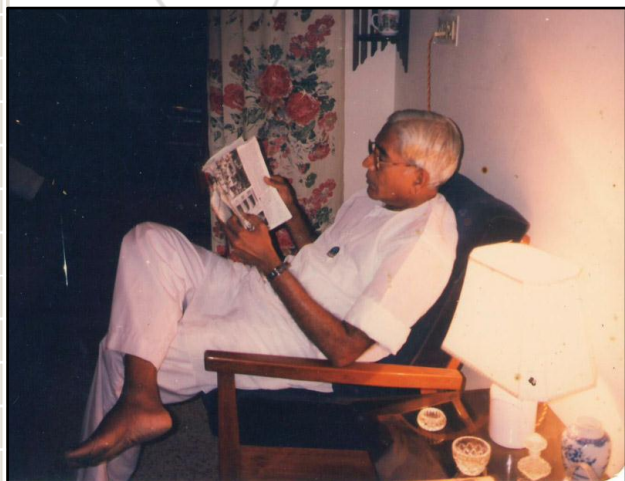
1972 - റോം

1973 - ചെന്നൈ ▶

1984 - ചെന്നൈ ▶

1988 - ന്യൂ ദൽഹി

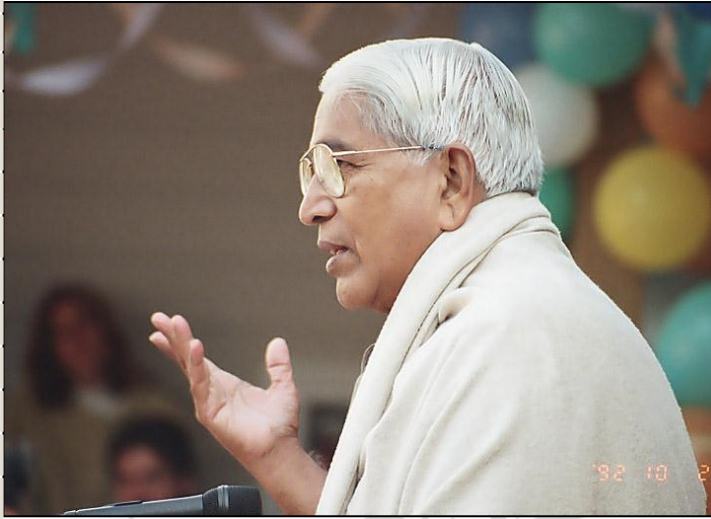
1990 - മണപ്പാക്കം, ചെന്നൈ

1991 - ബെംഗളൂരു

1989 - ബെംഗളൂരു

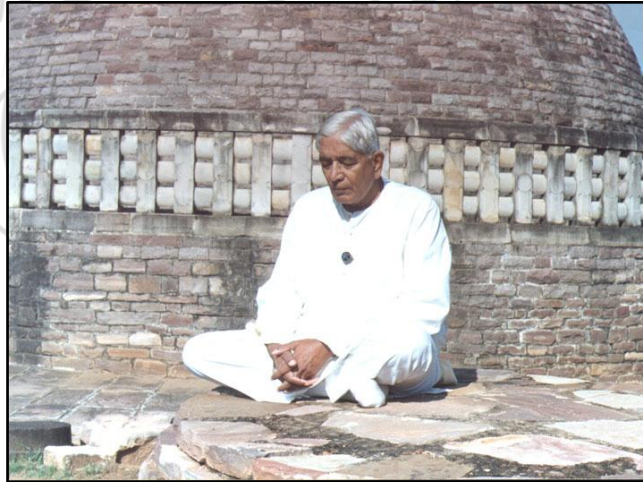
1992 - മൊലേന, യു. എസ്.

1996 - ഹൈദരാബാദ്

2000 - സിംഗപ്പൂർ

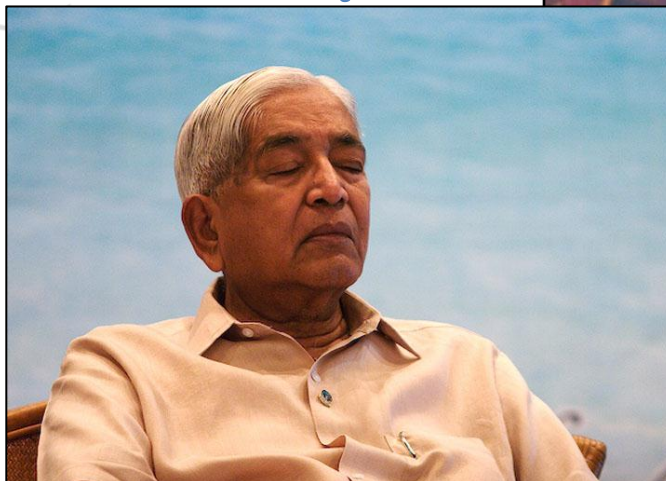
1997 - സാഞ്ചി

2004 - ചണ്ഡിഗർ

2003 - സിറ്റിസർലാന്റ്

2006 - മലേഷ്യ

2007 - ക്രെസ്റ്റ്, ബെംഗളൂരു

2008 - നൗകുച്യതാൽ

2009 - ചെന്നൈ

2010 - ചണ്ഡിഗർ

2011 - രൂഢപുർ

2013-15 ആഗസ്റ്റ് - ചെന്നൈ

2014 - ചെന്നൈ